

H I V E R N

NOVETATS
LLIBRES

EN

UNIVERSITAT DE
VALÈNCIA

LINGÜÍSTICA I ENSENYAMENT DE LLENGÜES

M. Josep Cuenca, ed.
Col·lecció *Educació / Estudis*, n.º 8
238 pàgs.

Un interessant recull de treballs que connecten la teoria i la realitat de l'ensenyament de llengües, elaborat conjuntament per diversos professionals vinculats a la recerca i a la docència.

T À N D E M
edicionsV. ENRIQUE I TARANCON, CONVERSES
AMB UN CARDENAL VALÈNCIÀFúlvia Nicolás
Col·lecció *Tàndem de la Memòria*, 4
El llibre realitzat per la periodista Fúlvia Nicolás ens aproxima la figura del cardenal Tarancon a través de les converses que ambdós manguerent i que són el testimoni d'una part de la història més recent.EDICIONS
DEL BULLENT, S.L.EL COLLAR DE LA COLOMA. TRACTA SOBRE
L'AMOR I ELS AMANTSIbn Hazm de Còrdova
Col·lecció *Torsimany*, 1

Ibn Hazm de Còrdova va néixer l'any 994. Va escriure a Xàtiva *El collar de la coloma*, datada l'any 1022. El collar de la coloma. Tractat sobre l'amor i els amants és sens dubte la perla de l'autor i de la literatura aràbiga-andalusina. L'amor és el fil conductor de l'obra en tots els temes interessants que hi tracta.

LLIBRES

No al millor Semprún

RAFA GIL

Editorial Empúries ha rebutjat una opció de compra dels drets de traducció del llibre que la redacció de la revista *Lire* considera el millor llibre de l'any 1994 a França. És *L'écriture ou la vie*, de Jorge Semprún. Xavier Folch, director d'Empúries, creu que és el millor llibre de Semprún des d'*El llarg viatge*, però que les possibilitats d'aquest escriptor bilingüe francès-castellà dins el mercat en llengua catalana són molt minses, com es va demostrar precisament amb *El llarg viatge*, llibre inclòs a la col·lecció "Narrativa" d'Empúries, en traducció de Xavier Lloveras.

Jorge Semprún.

Premis a dojo

Marejat per la paperassa produïda per les polèmiques sobre els premis literaris, inici la lectura d'un llibre i se me'n va el mareig. Marc Fumaroli, professor del Collège de France, acaba d'aplegar en una edició de butxaca de "Folio/Histoire" de Gallimard tres assaigs sobre la institucionalització francesa de la literatura amb el títol *Trois institutions lit-*

téraires. Corresponen a l'Acadèmia Francesa, a l'art de la conversa i al mite del geni de la llengua. En les primeres pàgines de la introducció, l'assagista diu que costa d'imaginar la resistència que la societat i la família, fins no fa gaire, oferien als qui volien ser escriptors, atès que "avui, poc o molt, tothom escriu i s'endú premis literaris."

Vila Arrufat a Sabadell

La feina del pintor Antoni Vila Arrufat (1894-1989) a Sabadell s'ha traduït en un volum d'un quilo i vuit-cents vint grams de paper luxós, imprès en bilingüe català-castellà, el llibre de Josep Casamartina i Parassols *Vila Arrufat a Sabadell*, editat per la Comissió pro Centenari del pintor Antoni Vila Arrufat i la Fundació Caixa de Sabadell. Segons que hi escriu Pere Fonollada i Prats, president de la Fundació Caixa de

Sabadell, el pintor és recorda i estimat per la seva dedicació a l'art, a la família i al servei ciutadà. Precisament, els retrats de famílies de Sabadell que s'hi reproduïxen constitueixen un dels atractius del volum. Un retrat de família del 1922 (pàgina 157) va ser fragmentat, llegim a peu, amb la supervisió de pintor i actualment l'oli e troba repartit en diferent col·leccions particulars de Sabadell. Víctor Ripo

H I V E R N

NOVETATS LLIBRES

LLIBRES

Coromines i l'ascensió de Maria

Ens ho ha fet veure un poeta que va ser escolanet de Montserrat. Joan Coromines, en el volum II de l'*Onomasticon Cataloniae*, diu, amb encert, que els indrets o capelles anomenades popularment Sant Sió i Sent Ció no corresponen a cap sant, cosa que ens confirma mossèn Antoni Pladevall. Són, diu Coromines, "turons o altres llocs on hi havia hagut, o hi ha encara, oratoris o ermites consagrades a l'Ascensió de la Verge Maria." Per extensió, la gent va convertir *ascensió* en *sanció*. Per aquesta raó, Coromines entra,

com és lògic, aquest article per *ascensió*. Però com a bon republicà menjacapellans, Coromines desconeix, o no recorda, que no es pot parlar de l'Ascensió de la Mare de Déu sinó de l'Assumpció. L'ascensió es refereix sempre a Jesús. Jesús va ascendir, però la Mare de Déu és assumpta i per això es parla de la festa de l'Assumpta o de l'Assumpció. Pladevall no creu que la badada invalidi el raonament etimològic de Coromines, ja que en el parlar col·loquial es podia molt be passar d'*assumpció* a *sumció* i *sanció*.

UNIVERSITAT DE
VALÈNCIA

LINGÜÍSTICA I ENSENYAMENT DE LLENGÜES

M. Josep Cuenca, ed.
Col·lecció *Educació / Estudis, núm. 8*
238 pàgs.

Un interessant recull de treballs que connecten la teoria amb la realitat de l'ensenyament de llengües, elaborat conjuntament per diversos professionals vinculats a la recerca i a la docència.

T O N D E M
edicions

V. ENRIQUE I TARANCON, CONVERSES AMB UN CARDENAL VALENCIÀ

Fúlvia Nicolás
Col·lecció *Tandem de la Memòria, 4*
El llibre realitzat per la periodista Fúlvia Nicolás ens aproxima la figura del cardenal Tarancon a través de les converses que ambdós manguerren i que són el testimoni d'una part de la història més recent.

Camus guanya Brando

Els lectors han reaccionat amb força indiferència davant les memòries o declaracions de Marlon Brando, *Les cançons que em va ensenyar la meua mare* (Empúries-Anagrama). Empúries s'ha tret el mal gust de boca amb els llibres de Nadal. *El primer home*, d'Albert Camus, ha tingut molt més èxit de l'esperat, i també n'han tingut la majoria dels altres, en especial la biografia de Pau Casals de Robert Baldoick i la nova edició dels dietaris de Martí i Pol, *Joc d'escacs*.

Marlon Brando.

La primera frase i l'última

Eumo, l'editorial dels Estudis Universitaris de Vic, ha publicat un altre llibre curiós i imaginatiu que s'arreglera en la sèrie "Narratives zero" dels *Llibre del mar I i II*, *En blanc*, *Una rosa és una rosa* i *Parla'm d'amor*. Es titula *El buit* i la novel·la i reproduceix la primera i la darrera frase de cinquanta novel·les de diferents èpoques i estils. La tria s'ha fet atenent el resultat que donen les dues frases posades

en contacte. No és, doncs, una tria ni representativa ni exhaustiva. El llibre es presenta com un joc. L'autor i el títol de la novel·la tan sols apareixen a l'índex del final i el joc pot consistir a endevinar-los. Aquest quinzenè aniversari d'Eumo ens recorda a nosaltres un altre buit narratiu, el que ens ha deixat la interessant col·lecció "Narratives", que ja fa temps que no dona senyals de vida. **Victor Ripoll**

B
EDICIONS
DEL BULLENT, S.L.

BALANCI D'ONADES

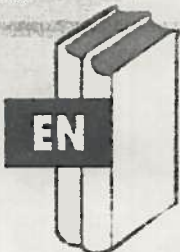
Joan Pinyol
Col·lecció *Miratges, 4*

Pere Calders esperona personalment la redacció d'aquest recull de contes. Després de llegir-ne el primer va fer saber la seva apreciació en aquests termes: "He llegit amb un gran interès el conte 'La mosca' - 'Seguretat matrimonial' - i t'he de dir, amb plena sinceritat, que m'agrada. Si aconseguixes de preparar un recull que mantingui aquesta qualitat, tens moltes probabilitats d'èxit."

H I V E R N

NOVETATS LLIBRES

UNIVERSITAT DE
VALÈNCIA

LINGÜÍSTICA I ENSENYAMENT DE LLENGÜES

M. Josep Cuenca, ed.
Col·lecció *Educació / Estudis*, núm. 8
238 pàgs.

Un interessant recull de treballs que connecten la teoria i la realitat de l'ensenyament de llengües, elaborat conjuntament per diversos professionals vinculats a la recerca i a la docència.

T À N D E M

edicions

V. ENRIQUE I TARANCON, CONVERSES AMB UN CARDENAL VALENCIÀ

Fúlvia Nicolás
Col·lecció *Tàndem de la Memòria*, 4
El llibre realitzat per la periodista Fúlvia Nicolás ens aproxima la figura del cardenal Tarancon a través de les converses que ambdós matineren i que són el testimoni d'una part de la història més recent.

EDICIONS DEL BULLENT, S.L.

BALANCI D'ONADES

Joan Pinyol
Col·lecció *Miratges*, 4

Pere Calders esperonà personalment la redacció d'aquest recull de contes. Després de llegir-ne el primer va fer saber la seva apreciació en aquests termes: "He llegit amb un gran interès el conte 'La mosca' - 'Seguretat matrimonial' - i t'he de dir, amb plena sinceritat, que m'agrada. Si aconseguixes de preparar un recull que mantingui aquesta qualitat, tens moltes probabilitats d'èxit.

LLIBRES

Coromines i l'ascensió de Maria

Ens ho ha fet veure un poeta que va ser escolanet de Montserrat. Joan Coromines, en el volum II de l'*Onomasticon Cataloniae*, diu, amb encert, que els indrets o capelles anomenades popularment Sant Sió i Sent Ció no corresponen a cap sant, cosa que ens confirma mossèn Antoni Pladevall. Són, diu Coromines, "turons o altres llocs on hi havia hagut, o hi ha encara, oratoris o ermites consagrades a l'Ascensió de la Verge Maria." Per extensió, la gent va convertir *ascensió* en *sanció*. Per aquesta raó, Coromines entra,

com és lògic, aquest article per *ascensió*. Però com a bon republicà menjacapellans, Coromines desconeix, o no recorda, que no es pot parlar de l'Ascensió de la Mare de Déu sinó de l'Assumpció. L'ascensió es refereix sempre a Jesús. Jesús va ascendir, però la Mare de Déu és assumpta i per això es parla de la festa de l'Assumpta o de l'Assumpció. Pladevall no creu que la badada invalidi el raonament etimològic de Coromines, ja que en el parlar col·loquial es podia molt be passar d'*assumpció* a *sumció* i *sanció*.

Camus guanya Brando

Els lectors han reaccionat amb força indiferència davant les memòries o declaracions de Marlon Brando, *Les cançons que em va ensenyar la meua mare* (Empúries-Anagrama). Empúries s'ha tret el mal gust de boca amb els llibres de Nadal. *El primer home*, d'Albert Camus, ha tingut molt més èxit de l'esperat, i també n'han tingut la majoria dels altres, en especial la biografia de Pau Casals de Robert Baldoick i la nova edició dels dietaris de Martí i Pol, *Joc d'escacs*.

Marlon Brando.

La primera frase i l'última

Eumo, l'editorial dels Estudis Universitaris de Vic, ha publicat un altre llibre curiós i imaginatiu que s'arreglera en la sèrie "Narratives zero" dels *Llibre del mar I i II*, *En blanc*, *Una rosa és una rosa* i *Parla'm d'amor*. Es titula *El buit i la novel·la* i reproduceix la primera i la darrera frase de cinquanta novel·les de diferents èpoques i estils. La tria s'ha fet atenent el resultat que donen les dues frases posades

en contacte. No és, doncs, una tria ni representativa ni exhaustiva. El llibre es presenta com un joc. L'autor i el títol de la novel·la tan sols apareixen a l'índex del final i el joc pot consistir a endevinar-los. Aquest quinzè aniversari d'Eumo ens recorda a nosaltres un altre buit narratiu, el que ens ha deixat la interessant col·lecció "Narratives", que ja fa temps que no dona senyals de vida. Víctor Ripoll